

**БОРОКІВ
ВЕЛИКОГО
ЖОВТНЯ**

Ж О В Т Н Ю —

ТРУД КОМУНІСТИЧНИЙ!

60-річчю Великого Жовтня присвятили свій труд 240 тисяч комсомольців і молоді нашої області, ознаменували минулу суботу комуністичною працею. Серед них — робітники і колгоспники, школярі, учні технікумів та училищ, студенти вузів. Тільки на свої робочі місця заступили 112 тисяч юнаків та дівчат, 4500 з яких трудилися в складі 460 комсомольсько-молодіжних колективів.

Трудове свято юнь зустріла трудовими ініціативами. В день «червоної суботи»:

— КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА БРИГАДА ТОКАРІВ ЦЕХУ № 5 КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ ТРАКТОРНИХ ГІДРОАГРЕГАТІВ, ДЕ БРИГАДИРОМ АНАТОЛІЙ СКВОРЦОВ, ВКЛЮЧИЛА ДО СКЛАДУ КОЛЕКТИВУ ЮРІЯ ГАГАРИНА І ВИКОНАЛА ЗА НЬОГО ДЕННЕ ЗАВДАННЯ;

— НА ЗАВОДІ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» СІМ КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ ЗАКІНЧИЛИ ВИКОНАННЯ ДВОРІЧНОГО ПЛАНУ П'ЯТИРІЧКИ;

— БІЛЬШЕ 150-ТИ КОМСОМЛЬЦІВ МІСТА СВІТЛОВОДСЬКА ВИЙШЛИ НА БУДІВНИЦТВО ПАМ'ЯТНИКА ВОІНАМ-ВИЗВОЛИТЕЛЯМ, КОТРІ ЗАГІНУЛИ В РОКИ ВІЙНИ;

— МОЛОДЬ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ФРУНЗЕ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ ПРАЦЮВАЛА НА СПОРУДЖЕННІ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ. ЇЇ ДЕВІЗ: «СІЛЬСЬКОМУ КЛУБУ — МОЛОДІЖНУ ТУРБОТУ»;

— ТРАКТОРИСТ КОЛГОСПУ «ПЕРШЕ ТРАВНЯ» МАЛОВИСКІВСЬКОГО РАЙОНУ ВІКТОР ДЕМЧЕНКО ТРАКТОРОМ Т-150 ЗАМІСТЬ ЗАПЛАНОВАНИХ ДЕСЯТИ З ПОЛОВИНОЮ ГЕКТАРІВ ЗОРАЗ П'ЯНАДЦЯТЬ ГЕКТАРІВ ЗЕМЛІ;

— КОМСОМЛЬЦІ ЗНАМ'ЯНСЬКОЇ ПМК-133 ВИСТУПИЛИ З ІНІЦІАТИВОЮ: «ПРОДУКТИВНІСТЬ ПРАЦІ В ДЕНЬ СУБОТНИКА — КОЖНОМУ РОБОЧОМУ ДНЮ П'ЯТИРІЧКИ»;

— ПІОНЕРИ І КОМСОМЛЬЦІ ОБЛАСТІ ЗІБРАЛИ 1000 ТОНН МЕТАЛЕВОГО БРУХТУ ТА 120 ТОНН МАКУЛАТУРИ;

— ВСЬОГО НА РАХУНКУ КОМСОМЛЬЦІВ І МОЛОДІ КІРОВОГРАДЩИНИ — 192 ТИСЯЧІ КАРБОВАНЦІВ.

ОЛЕКСАНДРІЯ:

Їх було сімнадцять тисяч — юнаків та дівчат, котрі вийшли на ювілейний суботник. Вони мали перед собою величезну мету — зробити своє місто саятквим, упорядкувати вулиці, території підприємств, парки і сквери. Понад чотири з половиною тисячі молодих виробничників зустріли червону суботу на своїх робочих місцях.

Суботник став днем рекордів. Так, наприклад, токарь інструментального цеху електромеханічного заводу Олександр Фоменко виготовив того дня запчастин на 700 карбованців. Його товариш, фрезерувальник Микола Морозов, (обсяг, до речі, учасники заключного етапу III фستیзпмо молоді України), незважаючи на те, що працював неповний робочий день, виконав денне завдання на 140 процентів. Такого ж успіху досяг і токарь з цього цеху Анатолій Можара.

А токарі Богдан Турок та Наталка Шавченко з рудоремонтного заводу за цей же проміжок часу виконали по дві денних норми.

Робітники тресту «Олександріявбуд», котрі не працювали цього дня на своїх робочих місцях, збірли металевий брухт. Всього в місті цим займалися 2200 юнаків та дівчат.

МАЛА ВІСКА:

Комсомольці та молодь колгоспу «Перше травня» ознаменували день комуністичного суботника ударною працею. Цього дня юнаки та дівчата очистили 50 тонн качанів кукурудзи. Доочищено також 20 тонн цукрових буряків. Юнь господарства підвищила продуктивність праці і збільшила денну норму виробітку.

Ударно працювали комсомольці Василь Лубцова та молодий комуніст Віктор Демченко.

КІРОВОГРАД:

Суботній ранок для учнів групи кулінарного училища, де старостою В. Наумов, а секретарем комсомольської організації Т. Довченко, почався раніше, ніж для інших, бо саме ця група виборола право першою приступити до роботи в день комуністичної праці. Після короткого мітингу, що відбувся у сквері Ленінського комсомолу, хлопці і дівчата зайняли свої робочі місця.

Важко виділити якусь групу, — доповіла начальникова штабу по проведенню суботника секретар комсомольської організації училища Наталя Калаушина, — учні трудяться сумлінно. Давайте поглянемо.

Різні завдання у груп — розбити квітники, спушити землю на клумбах, обкопати дерева, впорядкувати алеї.

Поруч працювали учні технікуму радянської торгівлі, студенти факультету фізико-математичних наук імені О. С. Пушкіна, учасники республіканських змагань зі спортивної гімнастики. Понад тисячу юнаків і дівчат навчальних закладів, установ, підприємств Кіровограда працювали в суботу на цій ділянці. Помолодшав, став красивішим сквер Ленінського комсомолу.

СВІТЛОВОДСЬК:

Сюди приходилимуть і сивочолі ветерани, і ті, хто ніколи не бачив страхіть війни. Приходилимуть у святі і в будні. Приходилимуть з квітами і почуттям вдячності...

Приїзді у Світловодськ, у селі Рівні, споруджується пам'ятник воїнам — героям Великої Вітчизняної війни. З ініціативи комсомольців заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР юнаки і дівчата міста взяли шефство над його будівництвом. У день комуністичного суботника 150 молодих трудівників заводу чистих металів, виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія», учнів восьмирічної школи № 9, ТУ № 5 розрівняли тут схили пагорба, обклали їх дерном.

До славного ювілею Великого Жовтня пам'ятник буде відкри-

На знімку: на суботник прийшли учні кулінарного училища.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

По-ударному працювали в день комуністичного суботника хлопці з вантажної колонії Знам'янського локомотивного депо, яку очолює машиніст-інструктор М. Буряк. На знімку: члени колонії М. Буряк розчищають теплотрасу.

ДВІ СТОРІНКИ З БІОГРАФІЇ СТЕПОВОГО СЕЛА. МІЖ НИМИ — РІЗНИЦЯ В ПІСТОЛІТТЯ, РІЗНИЦЯ В ЛЮДЯХ І ДОЛЯХ. ТА СПІЛЬНЕ ЛИШИЛОСЯ НЕЗМІННИМ — САМОВІДАННЯ КОМУНІСТИЧНИЙ ТРУД.

СТОРІНКА ПЕРША. Комуністичний суботник, рік 1925. «Семеро» очолювали молодь на будівництві сільбуду. А п'ятеро про унаслідок пострілу — загинули комсомольці двадцятих років Павло Федотович Мельник.

Іх було семеро. Перших комсомольців Красносілки. Фронтосик Яків Козаленко, дити батраків Яків Дубовий, Сергій Писемний, Гриць Соляник, Антон Пустовий, Петро Фундират, Павло Мельник. Коли прийняли їх до спілки, вони вирішили насамперед відкрити сільський Будинок культури (сільбуду), який став би штабом комсомольського осередку. Але де його розмістити? Стала у селі зручності у громадянську квартиру. На цього й унаслідок вибору. Ще з ними заготовили очерет на покрівлю, а настала весна — вийшли комсомольці на перший свій суботник. Вийшли не самі, а з усією свідомою молоддю села. Насичення куркуленків, погрози, насторожені погляди — і супроти ім села, молода праця, завдання, ініціатива. За кілька суботників сільбуд було поставлено. Почалися комсомольські збори, лекції, концерти, вистави самодіяльного театру.

Але нерівно давалися не легко. Вертаючись додому із суботника, комсомольці часом натикалися на куркульську засаду. В нічному провулку стріляли по Григорію Писемному, гурт куркуленків кілька разів напад на Мельника. Тільки один епізод 1925 року — три дні пізніше лунали постріли на березі Сухого Ташлика. Ішла ліквідація куркульської банди Митра Габара. Оточили у будинку, бандити відмовилися здатися. Довелося братися за зброю. Кроваві втрати товаришів.

Та вони вистояли, комсомольці двадцятих, як вистояла і Тиха країна, не рахуючись ні з якими труднощами, ні з нічними втратами. Заради світлого майбутнього!

СТОРІНКА ДРУГА. Комуністичний суботник, рік 1977. «Семеро» наших учнів, як і тоді, стали до роботи. І трудилися самовіддано, — розповідає секретар комсомольської організації Красносілки Сергій Мельник.

Ранок 15 жовтня в школі почався святково. Зібрана дітями. Іскладання капів до пам'ятника Леніну. Зі спогадами перед учнями виступили комсомольці двадцятих років Павло Федотович Мельник, перший тракторист села Марія Марківа Іванченко, про історію комуністичних суботників розповів секретар школи партійної організації Анатолій Олександрович Демченко. А потім команда директора школи В. С. Березинського, яку зустріли радісним похиваючимися: «До роботи!»

Фронт роботи у юних красносілківців цього дня був ударним — їм гектарів соняшнику! На такі площі потрібно було допомогти колгоспникам зібрати врожай. І учні з честю справилися з поставленим завданням: і кількістю, і якістю зібраного відповідалимуть дню комуністичної праці.

Особливе місце було в ударній комсомольській загону, сформованого комітетом комсомолу школи з відмінними навчання, активістами. Вони впорядковували свитини села — могили воїнів-визволителів. А втім, у загоні першоді з старшокласниками — Галею Карташовою, Миколою Дорощком, Валерією Пренко, Людою Манюк і їхніми товаришами відзначили старанність і ті, хто ще тільки мріє про комсомол. Найбільш відзначилися п'ятикласники Юлія Довченко і Ілона Крамар. Знайшли своє діло й жовтєвці — юні прибрали шкільне подвір'я, центральну вулицю села.

Ми звикли до хорошої праці нашої підліткової зміни, — каже голова колгоспу «Вільхем Леніна» Сава Кузьмич Дорощко. — Наші механізатори й досі з теплою задують, як допомогли школярі вайтку. І подарунок, який видали їм колгоспи — кольоровий телевізор, вони заслужили по праву. Ну а сьогодні, на суботнику, — ситуація найвищої проби. Я б сказав, традиційний комсомольський вогник у роботі!

За дні історії села. Віддалені півстоліття, один з них одного: гризний, тривожний — у двадцять п'ятому, і мирний, урівноважений — у сьмдесят сьомому. Але кожен із них позначений одним — заняттям, самовідданістю у праці підтримання покоління. Комсомольці двадцятих уже випрадали покладали на них надії: он красується під сонцем їхнє колгоспне село — Будинок культури, диспосерхена школа, табори тракторних бригад, ферми. Вони звели це своїм трудом. Вони віддалили його в боях. Комсомольці сьмдесятіх готуються прийняти естафету у свої руки. І день суботника показав, що майбутнє села Красносілки — в чадливих, працьовитих руках.

О. ЖУРБА.

с. Красносілка
Олександрівського району.

ОНУФРІЙКА:

Приклад сумлінної праці на суботнику показали юнаки та дівчата районного об'єднання «Сільгосптехніка». Вийшли на суботник усі організовані й дружно, навіть Василь Плахотний, водій автоколонни, переможець соціалістичного змагання, котрого преміювали туристською путівкою до Болгарії, здивував усіх, приїхавши в диспетчерську із словами:

— Давайте мені роботу!
— Тобі ж завтра до Болгарії від'їздити. Коли ж зберешся?
— Ветину. А перед від'їздом хочу попрацювати.

А втім, зразки ударної праці показали всі. І сьогодні високий, чорнявий Василь Плахотний в гурті болгарських ровесників, певно, захоче розповісти, як завзято возили цукровий буряк його друзі

Віктор Овчарник, Володя Серьогін. Вісімнадцять машин снували з поля до цукрового заводу. Близько 300 тонн цукрового буряка перевезли водії їхньої автоколонни у день свята праці. Майже півтори поряни!

Не менш старанно ремонтували тракторні причини слюсар Володимир Мандригеля та електроварник Валерій Галенко, вивозив органічні добрива на поля бульдозерист Віктор Омельченко.

Та найвеселіше було там, де інженерно-технічні працівники на чолі з комсомольським ватажком Тамарою Крейдіч упорядковували територію «Сільгосптехніки». Там вже пісень було, жартів! І після дбайливих рук юнаків та дівчат усміхнулось подвір'я, просторіші стали клумби, засіяли вікна у променах осіннього сонця.

Ні, не дожолував такий Василь Плахотний, що прийшов на суботник!

С. ТИШКО,
громадський кореспондент
«Молодого комунара».

КОМСОМОЛЬЦІ ЗАВЖДИ

ЧЕСТЬ
ЗМОЛОДУ

З КОМСОМОЛУ вибувають за віком, але з комсомолом не прощаються. Це я знаю точно. В цьому я переконуюся щодня, коли зустрічаю Галину Василівну Донченко, Любова Василівну Лиманенко, Олександра Сергійовича Кладницького — наших ветеранів, наставників, друзів. І не біда, що роки вже не ті. Комсомольські суботники — їхні суботники. Приходять на них самі і працюють з таким молодечим запалом, наче скинули з себе добрий десяток літ. Аж завидки беруть.

Нещодавно спілчани Знаменського сирзаводу зробили дуже хорошу справу. З ініціатики комсомольських активістів підготували і поклали вечір трудової слави, на який запросили ветеранів праці. Цікавим, хвилюючим був вечір. Ще довго згадуватимуть його і молоді, і ветерани. А я ось про що думаю: можливо, він і не вдався б таким пам'ятним, якби не допомога секретаря партійної організації підприємства Раїси Іванівни Суржок, комуністів заводу.

Ось така дружба молодих і ветеранів у нас завжди: у праці, на дозвіллі, у громадських справах. Підприємство невелике, комсомольсько-молодіжний колектив є тільки в лабораторії, а в цехах змінні майстри ставлять діечат поруч досвідчених робітниць. Користь від цього — подвійна. Скажімо, моло-

дій дівчині відразу важкувато виконувати складну операцію, що вимагає неабияких навикиз. Тож вона має можливість придивитися, позчитися у старшої людини. А от стерилізацією приміщень займаються молоді. І неогогоно виконують свої обов'язки, неадарма ж цехи нашого заводу вважаються одними з найчистіших у республіці.

Звичайно, це не означає, що молодь зайнята тільки на суто допоміжних роботах. Та й слово «допоміжний» тут не підходить. Кожна операція у нас основна, за продукцією відповідають усі без винятку. Така специфіка виробництва. Колектив — складний механізм, у ньому все взаємопов'язано. Метод взаємоконтролю міцно прижився на підприємстві. Думаю, це відіграє не останню роль у підвищенні якості.

Та головний контроль — наша совість. Робітниця й комсомольська. Коли робітниця виконує свою сперацію, вона вже ніби дивиться вперед: а яку оцінку дадуть її роботи наступники? Вона дивиться на себе їхніми очима.

Коли ми, лаборанти, даємо гарантію якості продукції, це значить, що результати аналізів перевірили на один раз. Бо ми — остання «інстанція». І, скажу без перебільшення, чи не найбільша відповідальність лягає саме на працівників лабораторії.

Молоді дівчата, комсомолки не можуть працювати абияк, бо перед ними завжди приклад старших, ветеранів, наставників, які дали путівку в робітниче життя. Успішно несуть ударну трудову зашту на честь 60-річчя Великої Жовтня Віра Ємченко, Валя Колізова, їхні подруги. Кожна молода робітниця взяла на 1977 рік підвищені соціалістичні зобов'язання.

Особисто я на Знаменському сирзаводі працюю десять років. Добре знаю колектив. І мене добре знають. Нещодавно стала кандидатом у члени КПРС, а рекомендацію дала комсомольська організація. Дуже щаслива, що вірять мені дівчата.

Під час обідньої перерви говоримо про нову Конституцію Країни Рад, обмінюємось враженнями від роботи позачергової сьомої сесії Верховної Ради СРСР. І думка у всіх одна: це наша Конституція, вона дає нам право жити і працювати в такому дружньому колективі, де існує взаємоповага і взаємозвідповідальність, де нормою життя стає щирість, товариський стосунк між ветеранами і молоддю. Де юність не підпадає ракам.

А. ДЖУЛАН,
лаборантка Знаменського сирзаводу.

ДОРОГОЮ
ДОБЛЕСТІ І СЛАВИ

16 жовтня минуло 55 років з того дня, як на V Всесоюзному з'їзді РКМ було прийнято рішення про існування Російської Комуністичної Спілки Молоді та робітничо-селянським Червоним Флотом.

Ось уже понад півстоліття Ленінський комсомол і Військово-Морський Флот зв'язують «узи бойової нерозривної дружби». В далекому 1922 році комсомольці, які прийшли на флот, стійко переносили труднощі, з великим ентузіазмом училися і працювали, ремонтували і відбудовували кораблі.

У розмові з кореспондентом ТАРС кандидат історичних наук, адмірал С. Є. Захаров розповів, що в ті роки для більш активного залучення трудящих до будівництва Військово-Морських Сил республіки за рішенням ЦК РКМ, схваленням Центральним Комітетом партії, було проведено «Тижні Червоного Флоту». Скрізь на місцях створювалися спеціальні комісії, з участю військових моряків проводилися масові мітинги, збори та бесіди, видавалися плакати й листівки.

Уже влітку 1924 року крейсер «Аврора» і навчальне судно «Комсомолец» з курсантами військово-морських училищ на борту здійснили 47-денне навчальне плавання за маршрутом: Кронштадт — Берген — Мурманськ — Архангельськ — Тронхейм — Кронштадт. Це був перший закордонний похід радянських кораблів. До десятиріччя шестета комсомолу над флотом квітнула комуністична ідейність, досягла 75 процентів усього особового складу ВМФ. Широко розкрилася мережа військово-морських навчальних закладів усіх ступенів, де основним кістяком були комсомольці.

У роки Великої Вітчизняної війни дружба Ленінського комсомолу з Військово-Морським Флотом ще більше зміцніла. Комсомольські організації постійно підтримували і зміцнювали зв'язки з військово-морськими, подавали їм всемірну допомогу. Коли в нашій країні розгорнувся патріотичний рух по збиранню коштів на бойову техніку для Радянської Армії і Флоту, найактивнішу участь у цьому взяли комсомольці і вся молодь. На зібранні ними кошти було збудовано 150 бойових кораблів, багато літаків та іншої бойової техніки.

Рік у рік міцніє дружба комсомолу і Флоту. Сьогодні, як і 55 років тому, вона є свідченням великої любові радянського народу до наших доблесних Військово-Морських Сил. Усе це сприяє збагаченню духовного життя особового складу, допомагає вихованню комуністичної ідейності, мужності і стійкості моряків. Відроджено добру традицію двадцятих і тридцятих років — направляти молодь у вищі військово-морські училища за комсомольськими путівками. Це допомагає комплектувати навчальні заклади, підвищити представителів Ленінського комсомолу, продовжувачам славних традицій старшого покоління.

Так, торік кожен п'ятий юнак, зарахований курсантом у Вище військово-морське училище, мав путівку комсомолу. Зовсім недавно ЦК ВЛКСМ розглянув питання про дальший розвиток шестета комсомольських організацій над кораблями і частинами Військово-Морського Флоту. В прийнятій постанові намічено конкретні заходи, які сприятимуть дальшому поглибленню міцної співдружності Ленінського комсомолу і морського флоту нашої країни.

ПЕРЕХРЕСТЯ
ДУМОК
І ЗАДУМІВ

МИНУЛОЇ СЕРЕДИ СТО ТРИДЦЯТИХ СТАРИХ ПІОНЕРОВАТИХ ОБЛАСТІ ЗУСТРІЛИСЯ З ТВОРЧИМИ ПРАЦІВНИКАМИ «МОЛОДОГО КОМУНАРА». АКТИВНИЙ ЗАЛ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 24 м. КІРОВОГРАДА НА ДВІ ГОДИНИ ПЕРЕТВОРИВСЯ НА «КРУГЛИЙ СІМ'Я» ЦІКАВОЇ І ПРИНЦИПОВОЇ РОЗМОВИ.

Спершу були слухачами молоді патажки нашої славної піонерії та комсомолу. Перед ними виступив заступник шкільного відділу газети Олександр Раїнін. Він розповів про провідні рубрики видання, окремо зупинився на тому, як готується сторінка «Вий, барабані!», які питання піонерського життя вона порушує, закликав присутніх активніше включитися в роботу громадських кореспондентів «Молодого комунара».

Виконуючий обов'язки завідувачого відділом пропаганди Юрій Дмитренко проінформовав учасників зустрічі про творчий набуток відділу напередодні 60-річчя Великої Жовтня і про те, що наближається ще одна слава дата — 60-річчя Ленінського комсомолу. Де цього ювілею, який відбудеться наступного року, комсомол і молодь готуються з особливим піднесенням. До речі, на сторінках обласної молодіжної газети друкуватиметься колективний твір — історія комсомолу нашого краю. Його авторами стануть зовсім юні дописувачі газети і сивоногі ветерани ВЛКСМ.

Члени обласного літературного об'єднання Валерій Гончаренко поділялися своїми творчими планами, розповідали про задуми і твори членів місцевої молодіжної літературної «Сім'ї», яка працює при редакції «Молодого комунара». Наостанку В. Гончаренко прочитав уривок з поеми «Дума про червоного вершника» та нові вірші. А потім, принципово, з пристрасною виступали старші піонероважати Л. Малишева з Устинівського району, В. Барабанова із Світловодська, Кіровоградка С. Ігнат та інші. Схвальні відгуки, критичні зауваження, ділові пропозиції — все це вилилося у дружню, відверту розмову про окремі номери газети, проблемні матеріали, оформлення тощо. Наприклад, В. Барабанова запропонувала оголосити в газеті фотоконкурс, присвячений історії Ленінського комсомолу. К. Яструб з Петрівського району висловився за те, щоб на сторінках газети постійно висвітлювалися внутрішній світ підлітків, йшлося про їхні духовні запити і, безумовно ж, більше надавалося ваги рубриці «Важко».

Особливе пожвавлення викликала згадка клубу «Молодого сім'я». Тим більше, що ця рубрика нещодавно з'явилася на сторінках нашої газети. В анкетуванні активну участь взяло близько 60 чоловік. Це В. Таранчук з Печерини, Л. Боса з Устинівського району, С. Радзевич з Новоукраїнського та інші. Ось кілька витягів з відповідей на анкету: «Сім'я в радянському суспільстві — це початкова школа виховання дітей», «Сім'я може бути лише та сім'я, в якій є діти», «Потрібно боротися за сімейне щастя».

Звичайно, ми не маємо змоги процитувати рядки й колосини учасників анкетування, але можемо ствердити, що майже всі почли на запитання «Твоє уявлення про роль сім'ї в радянському суспільстві?» відповісти одностайно: «Міцна сім'я — міцна держава».

Дві години широкі і відверті розмови перетворилися на своєрідне перехрестя думок і задумів. Думок про наше молоде сьогодення і його світлу майбутню. Творчих задумів на тематичні журналистські твори.

Газета і читач. Дві години узаємно й критично гортали сторінки «Молодого комунара» всі учасники цієї зустрічі.

В. ВАСИЛЕНКО.

Вісімнадцять

Художньо-документальна розповідь

Митрофан Калько зібрав у реакомі командирів рот, кулеметних гнізд, кінної розвідки. Вдивлявся в посуровілі обличчя своїх товаришів. Командир першої роти Дем'ян Лісник, другий — Ісак Горділей, кулеметники Сосна, Діордича. З цими людьми їм з Трипольським відстоювати владу Рад.

— Товариші командири. Пропоную не сидіти склаши руки, чекаючи приходу Червоної Армії. Не сьогодні-завтра повстануть більшовики Єлисаветград, влада петлюрівців владі в усьому повіті. Реакком пропонує виступити на поміч більшовикам Добровеличківки, Гнатівки, інших сіл... Треба готуватися до наступу на Помічну... Це одне: не дати петлюрівцям зіпсувати залізничне пслотно. Я маю на увазі ділянку Новоукраїнка — Помічна. Про це просив нас Новоукраїнський реакком. Ви ж знаєте, основне тут — міст. І гайдамаки намагатимуться його зруйнувати...

— Крім того, — Митрофан на мить замозк, прислухаючись до далеких артилерійських залпів, — є відомості, що Фокс Мелешко організує з петлюрівців, котрі zostалися в Глодосах та дезокопшних хуторах і селах, банду. Не виключено, що гайдамаки спробують напасти на село... Біля Ердзівки, Хмельового появилися банди Масла, Чорного Ворона... Словом, за діло!

«...ПОСІВИ ХОРОШІ...»

Микола Бобришев сидів за столом у повітвиконкомі і старанно виводив скрипучим пером звіт про свою поїздку до Глодос:

«...21 березня 1919 року були перевибори волосної Ради. До нової Ради ввійшли виключно комуністи. Тоді ж організувався комуністичний осередок, до якого записалося понад 50 чоловік, і комітет бідноти, який відразу приступив до виконання своїх обов'язків. Ним уже взято на облік увесь хліб...»

Частину реманенту в маєтках розкрадено, все, що лишилося, взято на облік. Хліба в селі дуже багато. Комітет бідноти робить ревізію хліба, бере його на облік і звозить на приймальний пункт. Там його розподіляють поміж населенням, частину залишають на посів, а залишок продаватимуть закупникам від Радянської влади для міст.

Усю землю, відведену під озими, засіяно. Посіви хороші. Насіння ярих на посів цілком достатнє. Скоро приступимуть до сіви, як на своїй, так і на поміщицькій землі. Вживається заходів...» — Бобришев на мить зупинив перо, подумав і дописав: «...рішучих заходів для припинення самогоніваріння. До нової влади зобов'язалися зі співчуттям...»

Микола знову недовго поморщився. Якось сухо воно виходить на папері. Не його оце справа, папірці писати... Ну як висловити, що глодосяни вже живуть новою злагодою, підтримують усі її починання?.. Перо знову кознуло по білому аркушу: «...дуже зі співчуттям. Більшість — співчуваючі комуністам...»

Цієї хвилини двері нечутно відхилилися, і до кабінету зазирнула біляза секретарка:

— Миколо Кіндратовичу! Швидше кінчайте... Одне ваше повідомлення з Глодоскої волості лишилося!

Бобришев неухайно кивнув. Подумки він був уже не тут, у повітвиконкомі, а там, у Глодосах... Пригадалися розповіді Трипольського. Ні, не легко було більшовикам завоювати оцю більшість, про яку він щойно написав у звіті... Ще й сьогодні бродять Хмельовським, Тишківським лісами недобиті банди Мелешка. Зовсім недавно стало відомо, що праві українські націоналісти Мізін, Нестеренко, Калюжний, котрі поки що заїдалися, намагаються налагодити зв'язок з Білою Церквою, де розмістився штаб петлюрівських банд. Жаль, що не вдалося затримати у Нестеренка петлюрівського емісара Кирила Лашка, який приїздив до Глодос, щоб виявити потреби націоналістів у грошах, зброї. Чи не тому й почастішали останнім часом напади нечисленних банд на комуну, почали крутитися вони під Глодосами?

Співало в пам'яті, як відстрілювався разом з товаришем, повертаючись із комуну до Глодос...

Так, більшовицький комітет у селі провів титанічну роботу... Возненко, Остапенко, Трипольський у важких умовах зуміли здобути на виборах до волосної Ради пошуку перемогу комуністів... Комуністичний осередок, у якому понад 50 чоловік... Для села, де так багато націоналістично настроєних селян, неабиякий успіх... Як би це відзначити в повідомленні?

Думки снували у свідомості, випереджаючи одна одну. Хотілося якнайреальніше змалювати обстановку у волості, та кудись поділися потрібні слова. Пережите не знаходило виходу, Бобришев гнівався на свою невправність, раз по раз зиркав на годинник...

Знову появилася у дверях секретарка, мовчки докірливо похитала головою. Миксела швидко дописав кілька слів про роботу комітету бідноти і, недовольний сам собою, тим, що не зміг як слід описати, посправжньому оцінити роботу глодоських більшовиків, не перчитуючи, чітко вивів: «М. К. Бобришев, нач. відділу управління повітвиконкому. 2.IV.1919».

Мовчки простяг списаний аркуш секретарці. Деякий час іще неперорно сидів за столом і думав про те, щоб він іще зміг написати про роботу глодоських більшовиків. І чим більше замислювався над цим, тим ясніше розумів, як не відображають оті поглішно складені працівниками повітвиконкому повідомлення про становище у волостях, тієї величезної роботи, що провадиться на місцях...

Планета МК

НАЗУСТРІЧ 60-РІЧЧЮ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

УЛАН-БАТОР. Колектив шахти «Налайха-Капітальна» рапортував про нову трудову перемогу, здобуту в соціалістичному змаганні на честь 60-річчя Великого Жовтня. За три квартали тут додатково видано на-гора 65 тисяч тонн вугілля. Гірники нервешня вугільної промисловості Монголії зобов'язалися завершити річний план до ювілею Жовтневої революції і видобути понад план 100 тисяч тонн вугілля.

ХАНОЙ. Вийшла в світ підготовлена відділом пропаганди ЦК Комуністичної партії В'єтнаму книга «Жовтнева революція». Відзначаючи 60-річчя Жовтневої революції, підкреслюється в передмові, в'єтнамський народ значно розширив свої знання про соціалістичну революцію, про марксизм-ленінізм, зміцнив солідарність з народами Радянського Союзу, інших соціалістичних країн, з борцями за мир в усьому світі.

ЛЮКСЕМБУРГ. Для проведення заходів, присвячених 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, в Люксембурзі створено місцеві ініціативні комітети, очолювані бургомистрами міст. До складу загальнонаціонального комітету по святкуванню ювілею Великого Жовтня увійшли визначні державні і громадські діячі.

ТОКІО. З великим успіхом пройшла в японській столиці виставка радянських книг, присвячена 60-річчю Великого Жовтня. В центрі експозиції — праці з теорії і практики марксизму-ленінізму, видання, які розповідають про різні аспекти будівництва комунізму в СРСР. Багато токійців передплатили на виставі радянські газети і журнали, придбали ювілейні видання книг, марки і листівки. Із столичної виставки переїжджає в інші міста Японії.

АНТАНАНАРІВУ. В демократичній республіці Мадагаскар створено національний комітет по святкуванню 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. В опублікованому комітете підкреслюється, що Мадагаскар який твердо став на шлях побудови соціалістичного суспільства, розглядає Великий Жовтень як подію величезного міжнародного значення, що змінила обличчя всієї земної кулі.

(ТАРС)

ОНИКІВСЬКІ ДУБИ

У мальовничому куточку Оникіївського лісу розташована туристська база обласної ради по туризму та екскурсіях з поетичною назвою «Лісова пісня». Вона стала улюбленим місцем відпочинку кіровоградців. Тут є все: ліс, вода, чисте повітря. До послуг відпочиваючих — добре впорядковані приміщення, є де смачно пообідати.

У вихідні дні в «Лісовій пісні» особливо людно. Найбільшу увагу відпочиваючих, шацувальників природи привертає могутній дуб, обхват якого — 4 метри 22 сантиметри. Його діаметр дорівнює приблизно 1 метру 34 сантиметрам.

На узліссі, при дорозі, стоїть другий дуб-велетень. Він досягає в обхваті 3 метри 85 сантиметрів (діаметр — 1 метр 23 сантиметри).

Скільки ж років цим дубам-красеням?

По товщині стовбура дерева важко визначити його вік. Але якщо порівняти розміри оникіївських дубів з овіяним легендами 700-літнім запорізьким дубом (він має в обхваті 6 метрів 32 сантиметри) або з харківським 185-літнім дубом (його діаметр — 98 сантиметрів), то можна встановити їхній приблизний вік: першому — 400—500 років, другому — 250 років. Якщо їм навіть і менше літ, то оникіївські патріархи багаті «бачили» й «чули» на своєму віку. Ці велети — гордість Оникіївського лісництва, визначна пам'ятка природи нашого краю. Проходять повз дуби, люди зупиняються, милуються їхньою красою, відпочивають під крилатим віттям, фотографуються.

Неподалік лісництва, в селі Оникієвому, теж ростуть два могутні дуби-близнюки. Віку близнюків ніхто не визначив. Та їм чимало літ.

Дуби ростуть дуже повільно. Любителі природи повинні зробити все, щоб продовжити життя оникіївським зеленим богатирям.

М. НОЖНОВ,
позаштатний інспектор обласного Товариства охорони природи.

Оце так дуби! Справжні велетні. Одному не обхватиш патріарха, всією сім'єю ледве обіймиш його. На узбіччя дороги, що веде до села, шепітяться два зелені дуби-красені. У спеку вони гостинно приймають подорожніх під своїм віттям.

Фото автора.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Професійне училище Чернігівського камвольно- суконного комбінату імені 50-річчя Радянської України

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Заклад готує висококваліфікованих стрічкарів, різничників, прядильників, мотальників-сукальників, ткачів, крутильників, операторів чесальних машин з умінням виконувати роботу контролера за освоєнням спеціальності.

На навчання приймають дітей віком 15—20 років. Строк навчання на спеціальностях «Стрічкар», «Крутильниця», «Мотальниця-сукальниця», «Оператор» — 1 рік на спеціальностях «Різничниця», «Прядильниця», «Ткач»: на базі 10 класів — 1 рік, на базі 8 класів — 2 роки.

Учні виплачують стипендію в розмірі від 36 до 44 карбованців на місяць, на 8 місяців надають гуртожиток. До надання місця в гуртожитку вони проживають на приватних квартирах (оплата за рахунок комбінату). Адреси квартир — дз. закладу.

Під час виробничої практики учні одержують зарплату.

Випускникам присвоюють 3, 4, 5 розряди по вибраних спеціальностях і видають атестат про закінчення училища.

Час навчання в закладі збігається з трудовою стажу.

Учні училища мають можливість одночасно вчитися у вечірній школі робітничої молоді і в механіко-технологічному технікумі, що знаходиться у приміщенні професійного училища.

Тих, що закінчили училище, до цього технікуму приймають поза конкурсом.

Вступники до профтехучилища подають документ про освіту (оригінал) свідоцтво про народження, характеристику, автобіографію, 6 фотокарток (3×4 см), медичну довідку (форма № 286), довідку з місця проживання.

Зарахування до закладу відбірна комісія проводить без екзаменів.

Початок навчання — в міру комплектування груп.

Адреса училища: м. Чернігів-23, вул. Щорса, 64, професійне училище Чернігівського камвольно-суконного комбінату імені 50-річчя Радянської України.

ДИРЕКЦІЯ.

Донецький Орден Трудового Червоного Прапора політехнічний інститут

ПРИЙМАЄ СЛУХАЧІВ НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА ПІДГОТОВЧЕ ВІДДІЛЕННЯ

17. Машини та апарати хімічних виробництв.
18. Хімічна технологія твердого палива.
19. Технологія рекуперації вторинних матеріалів промисловості.
20. Автомобілі та автомобільне господарство.
21. Автомобільні шляхи.
22. Електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства.
23. Електричні системи.
24. Електричні станції.
25. Електропривод і автоматизація промислових установок.
26. Автоматика і телемеханіка.
27. Електронні обчислювальні машини.
28. Автоматизовані системи управління.
29. Прикладна математика.
30. Економіка та організація гірничої промисловості.
31. Економіка та організація машинобудівної промисловості.

Форма навчання на підготовчому відділенні — денна з відпочинком від виробництва.

Тривалість навчання — 8 місяців.

Відбір і направлення молоді на підготовче відділення здійснюють безпосередньо керівники підприємств, будов, організацій транспорту, зв'язку, колгоспів, командування військових частин за рекомендацією партійних, комсомольських і профспілкових організацій.

Особи, направлені на навчання, подають приймальної комісії заяву, направлення, документ про середню освіту (оригінал), характеристику, завірену гербовою або круглою печаткою керівником підприємства,

колгоспу і т. д., секретарем партійної чи комсомольської організації, випуску з трудової книжки, завірену керівником підприємства (організації), 6 фотокарток (знімки без головного убору) розміром 3×4 см, медичну довідку (форма № 286). Паспорт і військовий квиток (приписне свідоцтво) подають особисто.

Приймання заяв — з 1 жовтня по 10 листопада, співбесіда — з 15 по 24 листопада, зарахування — з 25 по 30 листопада.

Початок занять з 1 грудня.

Зарахування слухачів підготовчого відділення проводить приймальна комісія за результатами співбесіди з кожним вступником з метою з'ясування підготовленості до навчання на відділенні.

Зарахованих забезпечують гуртожитком і стипендією на умовах і в розмірах, установлених для студентів вузів.

Після закінчення навчання слухачі складають випускні екзамен.

Екзамен проводиться з усіх загальноосвітніх дисциплін навчального плану відповідної групи спеціальності.

Тих, хто успішно витримає екзамен, зараховують на перший курс денних факультетів Донецького політехнічного інституту без складання вступних екзаменів.

Документи на підготовче відділення приймають щодня (крім неділі) з 9 по 16 годину.

Адреса: м. Донецьк-66, вул. Артема, 58, політехнічний інститут, приймальна комісія підготовчого відділення (кімната № 212).

РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

316850. ГСП Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35 відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36 відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

ПОГОДА

Вдень 18 жовтня по території області і місту Кіровоград передбачається мінлива хмарність, невеликий дощ. Вітер північно-західний, 7—12 метрів на секунду. Температура повітря по області 3—8, по місту 4—6 градусів тепла.

19—20 жовтня передбачається мінлива хмарність, місцями короткочасні опади. Вітер західний з переходом на північно-західний, 7—12 метрів на секунду. Температура повітря 19 жовтня вночі 1—6 градусів морозу, а день 1—6 градусів тепла. 20 жовтня вночі 4—9 градусів морозу, а день близько нуля.